

[Steenholdt]

man er valgt i Ålborg, på Færøerne eller i Grønland. Vi er lige og skulle således kunne arbejde sammen, uanset om sagerne drejer sig om Jylland, Grønland eller Færøerne.

Jeg kunne sige, at der er politisk røre i disse dage i Grønland, for der skal også snart være valg til landstinget. Jeg vil dog ikke bruge talerstolen til valgkamp, når min kollega her i salen ikke er til stede, men vi er bekymrede for den økonomiske situation i Grønland. Jeg kan se, at folketinget har vedtaget Grønlands udmeldelse af EF for et par dage siden, og dermed har jeg set, at folketinget også har taget ansvaret for, hvad der kunne ske med Grønlands økonomiske situation i fremtiden.

Vi har solgt alt for mange fisk til EF. I forbindelse med udmeldelsen har vi solgt 140 mill. kg for 1 kr. 77 øre pr. kg, og det er i hvert fald ikke tilfredsstillende for os, som ellers gerne vil være inden for EF. Til EF-modstanderne i Danmark vil jeg gerne sige: lad være med at melde Danmark ud på samme betingelser, som Grønland har fået lige nu!

Vores fiskere beder om mere fisk at fiske, men får afslag på grund af manglende kvoter til både vore egne og EF-fiskerne. Vores fiskere vil gerne have fiskerfartøjer for at være med til at fiske mere, men får afslag, da der ikke er fiskekvoter til dem. Grundet på den strenge vinter er der mange fiskere i Diskobugten, som stadig væk er indefrosset. Forsyninger til bugten er fuldstændigt afskåret. Jeg har stillet et spørgsmål til Grønlandsministeren om eventuel isbryderassistance til skibe til Jakobshavn og Christianshåb. Fiskerne har nemlig forpligtelse til at betale deres afdrag. Fabrikkerne må starte nu, arbejderne skal også have beskæftigelse. Jeg vil meget gerne have svar på stedet på, hvad man vil gøre ved den situation, vi befinder os i i Diskobugten.

Jeg har hørt, at der skulle komme besøg fra Kina, og at Grønlandsministeren har søgt om 300.000 kr. til dette besøg. Vi vil også være glade for besøg i Grønland, men brug dog pengene til at bryde is i Diskobugten! På den måde kan pengene bruges meget bedre.

Brusvang (CD):

For vistnok ca. 30 år siden udtalte CDs partiformand, hr. Erhard Jakobsen, at fagbe-

vægelsen burde stille sine medlemmer frit i spørgsmålet om betaling af bidrag til politiske partier. Allerede dengang var der en voldsom reaktion i socialdemokratiet, man var lige ved at ekskludere ham.

Jeg var dengang og jeg er fortsat af den opfattelse, at socialdemokratiet vil kunne regne med at få dobbelt så meget ind, hvis det enkelte individ får lov til at sige: ja men jeg vil af principielle grunde ikke betale til et parti, som jeg ikke sympatiserer med. Det enkelte individ har ret til at have denne opfattelse, også selv om det kun gælder 10, 20 eller 30 kr. Det kan ske ved, at det enkelte medlem indsender et brevkort med fornøden besked til fagforeningsledelsen. Det må man til gengæld forlange at medlemmet gør.

Jeg vil gerne fremhæve så stærkt, som det er mig muligt: jeg ønsker en stærk fagbevægelse, en enhedsfagbevægelse, som grundpille i vort demokratiske samfund. Alle arbejdstagere i dette samfund er fagbevægelsen megen tak skyldige. Dansk fagbevægelse har opnået uvurderlige resultater. Derfor må enhedsfagbevægelsen heller ikke splittes, det ville være en ulykke for fagbevægelsen, det ville være en ulykke for samfundet, og det ville være en ulykke for arbejdsgiverne, der skulle forhandle med 27 forskellige småorganisationer.

Problemet er imidlertid større end som så, for der betales jo ikke blot penge direkte til fagbevægelsen, men forud for hvert folketingsvalg udfoldes der en enorm valgaktivitet af det enkelte fagforbund. Der udsendes til hvert eneste medlem adskillige valgtryksager til fordel for socialdemokratiet; det drejer sig om adskillige tons papir og enorme portoudgifter. Der er for mig ingen tvivl om, at udgiften til disse aktiviteter beløber sig til adskillige millioner kroner. For det enkelte medlem af fagbevægelsen er det måske flere hundrede kroner, det drejer sig om.

CD er klart imod tvangsbidrag, vi er klart imod tvang af enhver art, så langt er jeg fuldkommen enig med statsministeren. Jeg må derimod indrømme, at jeg var noget overrasket, da jeg hørte regeringschefens udtalelser for et par dage siden i fjernsynet i samtalen med hr. Anker Jørgensen. Jeg forstod, at statsministeren udtalte sig både om fagbevægelsen, om erhvervsorganisationer og om private virksomheder, og statsministeren antydede – sådan forstod jeg det i hvert fald – et lovindgreb. Med al respekt vil jeg gerne